

Üstad Latince Risalelere izin vermiş mi; bazı yerlerde Latin hafrleri izni konusunda tereddütlü ve ihtiyatlı cümleler kullanmış, bu bir çelişki midir, nasıl anlamalıyız?

"Aziz, sıddık kardeşlerim,"

"Kahraman Tahirî ve Hâfız Mustafa'nın yaptıkları hizmet çok güzeldir. Onların tedbirleri isabetlidir, haktır. Nur fabrikasının divanında verdiğiniz kararlar, ne olursa kabulümüzdür. İşârât-ı Kur'âniye tevâbi'leriyle beraber çok güzel. Yalnız, Seyyid Şefik'e giden mektup, şahsına ait kısmı girmeyecekti. Lâhikadan aldığınız parçalar da çok güzel. Büyük Ali sisteminde, küçük ve ikinci Ali'nin mânidar fıkrası iyidir, fakat muhtasardır. En evvel gençlere ait üç dört dersini *-ki Hâfız Mustafa'ya vermiştik-* el makinesiyle mümkünse eski hurufla, değilse, (HAŞİYE) yeni hurufla Nur fabrikasının divanındaki heyet münasip görse ve hâl müsaade etse, yazılsın, bize de bazı nüshalar gönderilsin. Mübareklerin İşârâtü'l-İ'câz'larına bedel bir nüshamı postayla gönderdik."

"Cuma gününe rast gelen bu bayram, çok kıymetli olan haccü'l-ekber olduğundan, hacca bu sene gidenler çok kazanmışlar. Cenab-ı Hak bizi de onların hayırlı dualarına hissedar eylesin. Âmin."

"Tekrar be tekrar o bayramınızı ve umum Risale-i Nur şakirtlerinin bayramlarını ve Nur ve Gül fabrikalarının heyetlerini ve medrese-i Nuriye şakirtlerinin ve üstadlarının ve Barla sıddıklarının ve mâsumların ve ümmî ihtiyarların, ricalen ve nisâen umumunun birer birer bayramlarını tebrik ediyoruz."

"HAŞİYE: Risale-i Nur'un bir vazifesi huruf-u Kur'âniyeyi muhafaza olduğundan, yeni hurufa zaruret derecesinde inşaallah müsaade olur."(1)

"İkinci sebep: Risale-i Nur'un mühim bir vazifesi, âlem-i İslâm'ın ekseriyet-i mutlakasının yazısı ve hattı olan huruf-u Arabiyeyi muhafaza etmek olduğundan, tab' yoluyla işe girilse, şimdi ekser halk yalnız yeni hurufu bildikleri için, en çok risaleleri yeni hurufla tab etmek lâzım gelecek. Bu ise, Risale-i Nur'un yeni hurufa bir fetvası olup şakirtleri de o kolay yazıyı tercih etmeye sebep olur.

Onun için, şimdiye kadar pek çok müstehak ve lâıyk iken, Risale-i Nur'a serbestiyet verilmemişti. Lillâhilhamd, şimdi hakikatlerinin kuvvetiyle serbestiyeti kazandı. Hattâ eski harfle tab' yasak iken, Âyetü'l-Kübrâ'yı bize teslim ettirip bir keramet-i ekber gösterdi."

"Biz şimdi gayet mühim ve herkese lâzım Meyve ile Hücetü'l-Bâliĝa'yı ikisi bir cilt olarak yeni hurufla tab etmek için Tahirî ile İstanbul'a gönderdim. Yalnız Meyve'nin Onuncu ve On Birinci Meselelerini vakit bulamayıp tashihsiz ona verdim. Şayet tab edilse, o iki meseleyi tam tashih edip ona gönderirsiniz."

"Hem o iki risale, dahilde, ya hariçte, âşikâre veya gizli, İstanbul'da veya dışarıda eski harflerle tab etmek lâzımdır."(2)

Cüz için geçerli olan hüküm külden de geçerlidir. Üstad'ın bazı eserlerini Latince yazılmasına müsaade etmesi, bütünü için de geçerli bir müsaadedir. Burada illet yani; müsaadenin asıl gerekçesi, insanların ekseriyetinin Kuran hattını bilmemesidir. Üstad'ın Latinceye izin verdiği eserleri oku; ama diğerlerini okuma demek makul bir yaklaşım değildir. O zaman bütün milleti külliyattan koparmak gerekir. Bu da iman hakikatlerinin muhtaç gönüllere ulaşmaması manasına gelir.

"Umum-i belva", insanların genelinde görünen ve yaygın olan bir sorun, bir müşkilat demektir. Latin harfleri de umumi bir belva ve bela olmasından dolayı, Latince Risale-i Nurlara üstad cevaz vermiş. Hattı Kur'an'ı muhafaza etmek Risale-i Nurların asli bir vazifesidir, Latin harflere müsaade ve ruhsat ise geçici ve arizi bir durumdur. Bu durumun müddeti ise; insanların ekseri olarak hattı Kur'an'a yönelmesidir ki, bu hali hazırda pek mümkün görünmüyor; öyle ise Üstadın vermiş olduğu ruhsat halen devam ediyor ve etmektedir.

Zaruretler nasıl haramı helale çeviriyor ise, umum insanların Kur'an hattını bilmemeleri de bir zaruret durumuna gelmesinden dolayı, bu bidata cevaz ve ruhsat verilmiştir. Yoksa tasvip edilmiş değildir. Bu noktadan bakacak olursak arada bir çelişki ve tenakuz yoktur. Asıl vazife imanı kurtarmaktır, hattı Kur'an bu vazifenin yanında ikinci ve üçüncü derecede kalır. Şayet Latince harflere müsaade olmasa idi, çokları imanını kaybedecekti. Üstad bu büyük hayır için, küçük şerre müsaade etmiştir. Meseleye bu yönden de bakabiliriz..

Dipnotlar:

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(130. Mektup\)](#)

(2) bk. [Emirdağ Lâhikası-I, \(49. Mektup\)](#)